

Sygn. akt II Ca 599/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Beata Piwko**

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 lipca 2014 r. w Kielcach

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 grudnia 2013 r., sygn. VII C 640/12 upr.

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 599/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 grudnia 2013 roku, sygn. akt VII C 640/12 upr., Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo (...) sp. z o.o. w W. przeciwko K. S. o zapłatę kwoty 1.536 zł wraz z odsetkami ustawowymi.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa, zaskarżając orzeczenie w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie roszczenia. Apelujący zarzucił Sądowi Rejonowemu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 750 k.c. i art. 751 pkt 2 k.c. poprzez ich wadliwą wykładnię polegającą na uznaniu, że zawarta z pozwanym umowa o świadczenie usług edukacyjnych stanowi umowę nienazwaną, do której należy stosować przepisy regulujące umowę zlecenia, podczas gdy treść stosunku prawnego między studentem a uczelnią wyższą w całości definiowana była przez przepisy ustawy z dnia 12 września 1990 roku o szkolnictwie wyższym. Powyższe wyklucza zaś zastosowanie do tego stosunku prawnego przepisów o umowie zlecenia, w tym terminu przedawnienia określonego w art. 751 pkt 2 k.c. Zarzucono również błędne przyjęcie, że zgłoszone w sprawie roszczenie stanowi „roszczenie z tytułu nauki”, o którym stanowi art. 751 pkt 2 k.c., co skutkowało zastosowaniem przewidzianego tam 2-letniego terminu przedawnienia, zamiast normy z art. 118 k.c. statuującej 10-letni termin przedawnienia roszczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Stan faktyczny ustalony w sprawie przez Sąd I instancji nie był pomiędzy stronami sporny.

Sąd Okręgowy nie podzielił zaś podniesionych w apelacji zarzutów naruszenia prawa materialnego, uznając, że Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi w niniejszym postępowaniu art. 751 pkt

2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Słusznie bowiem stwierdzono, że do umowy łączącej Wyższą Szkołę (...) i pozwanego nie znajduje zastosowania art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 poz. 572), który stanowi, że warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej. Pozwany zawarł umowę z uczelnią w dniu 12 czerwca 2003 roku, a z listy studentów został skreślony z dniem 27 lutego 2004 roku. Natomiast ustawa z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym obowiązuje zasadniczo od dnia 1 września 2005 roku (art. 277 tej ustawy), jednakże zgodnie z art. 269 ust. 2 w/w ustawy umowy przewidziane w art. 160 ust. 3 określające warunki odpłatności za studia obowiązują od roku akademickiego 2006/2007. Należy zaś przyjąć, że rok akademicki 2006/2007 rozpoczął się z dniem 1 października 2006 roku. Oznacza to, że pozwany zawarł z uczelnią umowę o świadczenie usług edukacyjnych przed rozpoczęciem roku akademickiego 2006/2007, w związku z czym realizacja przez strony warunków tego kontraktu nie podlega ocenie przez pryzmat regulacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym. Natomiast uprzednio obowiązująca ustawa z dnia 12 września 1990 roku o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1990 roku Nr 65 poz. 385 ze zm.) nie regulowała kwestii normowanej obecnie w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym. Dodatkowo art. 269 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym stanowi, że studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie ustawy oraz w roku akademickim 2005/2006 wnoszą opłaty za zajęcia dydaktyczne na dotychczasowych zasadach do końca okresu studiów przewidzianego w programie studiów. Z omówionych przyczyn zasadnym było uznanie, że umowa zawarta z pozwanym w dniu 12 czerwca 2003 roku była umową o świadczenie usług, która nie została uregulowana innymi przepisami w rozumieniu art. 750 k.c., co skutkowało koniecznością zastosowania art. 751 pkt 2 k.c. i uwzględnieniem podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia. W konsekwencji, bezzasadne jest także twierdzenie, że zgłoszone przez stronę powodową żądanie nie może być zakwalifikowane jako „roszczenie z tytułu nauki”, o którym mowa w art. 751 pkt 2 k.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. oddalił apelację.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)